

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 443/92

af 25. februar 1992

om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger :

Fællesskabet har som led i sine forbindelser med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (ALA-udviklingslandene) siden 1976 iværksat et finansielt og fagligt samarbejde, som senere er blevet suppleret med et økonomisk samarbejde ; disse samarbejdsformer indgår som led i en global politik over for alle udviklingslande, der tillige omfatter øget samhandel, såvel ved integrering af disse lande i det multilaterale samhandelssystem som ved hjælp af passende foranstaltninger fra de kompetente internationale organisationers side og specifikke foranstaltninger såsom Fællesskabets generelle præferenceordning ;

Europas igangværende opbygning samt Fællesskabets øgede tilstedeværelse i verdens udviklingslande berettiger under hensyn til komplementariteten i Fællesskabets aktioner en videreførelse af de bestræbelser, der udfoldes i retning af øget økonomisk samarbejde af gensidig interesse og øget udviklingsbistand fra Fællesskabet til ALA-udviklingslandene, udvidelse af samarbejdet til andre lande eller sektorer i disse to områder, afsættelse af flere midler og øgede bestræbelser for at skabe bedre overensstemmelse med de nationale og lokale behov i hver enkelt region ;

Det Europæiske Råd har gentagne gange bekræftet Fællesskabets politiske vilje til at forstærke samarbejdet med de regioner i verden, hvor udviklingsniveauet er for

lavt, ved hjælp af en øget, koordineret og mere varieret bistandsindsats fra Fællesskabets og medlemsstaternes side ;

Det Europæiske Råd anmodede på mødet i Luxembourg den 28. og 29. juni 1991 om, at Fællesskabet og dets medlemsstater gennem Fællesskabets udviklingssamarbejdspolitik og ved at optage bestemmelser om menneskerettighederne i økonomiske aftaler og samarbejdsaftaler med tredjelande fortsat aktivt fremmer menneskerettighederne og arbejder for, at alle individer eller grupper uden forskelsbehandling kan deltage i samfundslivet, idet der specielt tages hensyn til kvindens rolle ;

Europa-Parlamentet har efter at have foretaget en dybtgående undersøgelse af spørgsmålet på flere af sine møder givet udtryk for ønsket om en sådan udbygning af samarbejdet og en revision af det gældende retsgrundlag for at sikre større effektivitet og gennemsigthed i forbindelse med bistanden ;

Rådet vedtog den 4. februar 1991 definitivt en række konklusioner vedrørende retningslinjerne for samarbejdet med ALA-udviklingslandene, navnlig hvad angår den prioritering, der skal foretages, og de sektorer, der skal tages i betragtning, samt det hensigtsmæssige i at forhøje de dertil afsatte midler og gøre det muligt at foretage en vejledende mellemfristet programmering deraf ;

samtidig med, at Europa-Parlamentet og Rådet har bekræftet de traditionelle aktionsområder, har disse institutioner fastlagt en række nye prioriterede områder, navnlig hvad angår miljøet, udviklingens menneskelige dimension og det økonomiske samarbejde betragtet som en foranstaltning af gensidig interesse for Fællesskabet og partnerlandene ;

der skal træffes beslutning om at finansiere den bistand, der er omhandlet i denne forordning, samt anden bistand til fordel for ALA-udviklingslandene ;

et beløb på 2 750 mio. ECU skønnes nødvendigt til gennemførelse af bistanden efter denne forordning samt anden bistand til fordel for ALA-udviklingslandene i en første femårsperiode (1991-1995) ;

⁽¹⁾ EFT nr C 119 af 4. 5. 1991, s. 6, og

EFT nr. C 284 af 31. 10. 1991, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 267 af 14. 10. 1991, s. 35.

for perioden 1991-1992 er det beløb, der skønnes nødvendigt inden for de nuværende finansielle overslag, på 1 069,8 mio ECU;

de beløb, der skal indgås forpligtelser for til finansiering af bistanden for perioden 1993-1995, skal findes inden for Fællesskabets nuværende finansielle rammer, og ALA-udviklingslandene bør inden for rammerne af budgettet for årene 1993-1995 være lige så højt prioriteret som i perioden 1991-1992;

omfanget af fællesskabsbistanden for perioden efter 1995 skal fastlægges efter de pågældende procedurer;

der bør fastsættes forvaltningsmæssige regler for den finansielle og faglige bistand til og det økonomiske samarbejde med ALA-udviklingslandene;

Rådets forordning (EØF) nr. 442/81 af 17. februar 1981 om finansiell og faglig bistand til ikke-associerede udviklingslande⁽¹⁾ bør derfor ophæves;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne forordning end artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet viderefører og udvider EF-samarbejdet med udviklingslandene i Asien og Latinamerika, i det følgende benævnt »ALA-udviklingslandene«, som ikke har undertegnet Lomé-konventionen og ikke er omfattet af Fællesskabets samarbejdspolitik med tredjelandene i Middelhavsområdet. Dette samarbejde, der supplerer medlemsstaternes bistand, omfatter finansiell og faglig udviklingsbistand og økonomisk samarbejde. I denne sammenhæng lægger Fællesskabet den allerstørste vægt på fremme af menneskerettighederne, støtte til demokratiseringsprocesserne og til en effektiv og rimelig offentlig forvaltning, miljøbeskyttelse, liberalisering af samhandelen samt øget kulturelt samkvem ved hjælp af en stadig mere omfattende dialog af fælles interesse vedrørende politiske, økonomiske og sociale spørgsmål.

Artikel 2

Fællesskabets udviklings- og samarbejdspolitik tager sigte på menneskets udvikling.

Fællesskabet er klar over, at respekten for og den faktiske udøvelse af menneskets grundlæggende frihedsrettigheder og de demokratiske principper er forudsætningen for en reel og bæredygtig økonomisk og social udvikling, og vil øge sin støtte til de lande, der engagerer sig mest i disse principper, og især til konkrete initiativer i disse lande med henblik på at føre principperne ud i livet.

Hvis der sker grundlæggende og vedvarende krænkelser af menneskerettighederne og fravigelser af de demokratiske principper, vil Fællesskabet kunne ændre eller suspendere gennemførelsen af samarbejdet med de pågældende stater ved at begrænse det til foranstaltninger, der direkte kommer de trængende befolkningsgrupper til gode.

Artikel 3

Alle ALA-udviklingslande er berettiget til at få del i den finansielle og faglige bistand og det økonomiske samarbejde. Ud over stater og regioner kan decentrale forvaltninger, regionale organisationer, offentlige tjenester, lokalsamfund eller traditionelle samfund, private institutter og erhvervsvirksomheder, herunder kooperativer, samt ikke-statslige organisationer være modtagere og partnere. Den bistand, der er omhandlet i denne forordning, ydes under hensyn til hvert enkelt lands og hver enkelt regions behov og prioriteringer.

Finansiell og faglig bistand

Artikel 4

Den finansielle og faglige bistand tager hovedsagelig sigte på de fattigste befolkningsgrupper og lande i de to områder og gennemføres ved programmer og projekter i sektorer, hvor fællesskabsbistanden vil kunne spille en afgørende rolle. Der gennemføres navnlig foranstaltninger på områder, hvor det er vanskeligt at tilvejebringe de økonomiske og menneskelige ressourcer indefra, men som har stor strategisk betydning for udviklingen i disse lande eller for det internationale samfund som helhed.

Artikel 5

Den finansielle og faglige bistand tager navnlig sigte på udvikling af landdistrikterne og forbedring af fødevaresikkerheden. I denne forbindelse kan en integration af fødevarehjælpen i andre udviklingsinstrumenter bidrage til at gennemføre denne hjælps rolle og de særlige formål hermed. Fællesskabsbistanden til landdistrikterne skal i øvrigt omfatte foranstaltninger i de små byer i landdistrikterne for at fremme beskæftigelsen. En forbedring af det økonomiske, juridiske og sociale miljø for den private sektor, herunder de små og mellemstore virksomheder, skal ligeledes tages i betragtning.

Beskyttelsen af miljøet og naturressourcerne samt en bæredygtig udvikling er prioriteringer på lang sigt. 10 % af bistanden, som udgør det vægtede gennemsnit af de nødvendige finansielle bistandsmidler for perioden 1991-1995 videnskabelige er forbeholdt projekter med særlig henblik på miljøbeskyttelse og navnlig beskyttelse af tropeskovene.

Der tages desuden i forbindelse med hver enkelt foranstaltning hensyn til beskyttelsen af miljøet og naturressourcerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 48 af 21. 2. 1981, s. 8.

Der lægges særlig vægt på foranstaltninger til bekæmpelse af narkotika. Fællesskabets samarbejde med ALA-udviklingslandene med henblik på at fremme narkotikabekæmpelsen vil blive intensiveret på grundlag af en dialog, der indgår i en mere generel sammenhæng, dvs. producentlandenes økonomiske udvikling og deres samarbejde med Fællesskabet. Dette samarbejde skal gælde foranstaltninger vedrørende både humanitær bistand og udviklingsbistand.

Den menneskelige dimension i udviklingen indgår på grund af selve formålet med denne samarbejdsform i alle interventionsområderne.

Den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet bør til stadighed holdes for øje i alle aktiviteter og programmer, som Fællesskabet deltager i.

Bistanden bør derfor bl.a. gå til konkrete projekter vedrørende demokratisering, effektiv og rimelig offentlig forvaltning og menneskerettighederne.

Der skal desuden ikke blot sørges for, at de ændringer, som projekter og programmer indfører, ikke sker på bekostning af kvindernes situation og rolle, men derimod at der vedtages specifikke foranstaltninger eller projekter, der kan øge deres aktive deltagelse på lige fod i produktionen og resultaterne heraf, i de sociale aktiviteter og i beslutningsprocessen.

Der lægges ligeledes særlig vægt på beskyttelse af børnene.

De etniske mindretalsgrupper fortjener særlig opmærksomhed gennem foranstaltninger til forbedring af deres levevilkår, samtidig med at deres kulturelle særpræg respekteres.

Der tillægges de demografiske spørgsmål særlig opmærksomhed, navnlig spørgsmål i tilknytning til befolknings-tilvæksten.

Ved ydelse af fællesskabsbistand til udviklingsprojekter og -programmer bør der tages hensyn til de makroøkonomiske og sektorbestemte problemer, og der bør lægges vægt på aktioner, der har indvirkning på økonomiens strukturering, på udviklingen af sektorbestemt politik og på institutionernes udvikling. For at styrke aktionernes effektivitet og opnå en større grad af synergi bør der søges iværksat en dialog og et samarbejde med de kompetente internationale institutioner og de bilaterale långivere.

Bistand til udviklingslandenes nationale institutioner med henblik på at styrke deres evne til at forvalte udviklingspolitik og -projekter er et aktivitetsområde, der må forventes at få en strategisk betydning i udviklingsprocessen. En fortsat hensigtsmæssig dialog mellem udviklingslandene og Fællesskabet er et vigtigt element i denne sammenhæng.

Det regionale samarbejde mellem udviklingslande skal betragtes som et prioriteret område for finansiel og faglig bistand, bl.a. på følgende områder:

- samarbejde på miljøområdet
- udbygning af samhandelen inden for regionerne
- udbygning af de regionale institutioner
- støtte til regional integration og indførelse af politikker og aktiviteter, der er fælles for flere udviklingslande
- regional kommunikation, herunder telekommunikation, navnlig hvad angår standarder, net og tjenester
- forskning
- uddannelse
- udvikling af landdistrikterne og fødevarer sikkerheden
- samarbejde på energiområdet.

En del af bistanden kan anvendes til rehabilitering og genopbygning efter ulykker eller katastrofer af enhver art samt til forebyggelse heraf.

Artikel 6

Den finansielle og faglige bistand udvides til at omfatte de forholdsvis mere avancerede ALA-udviklingslande, navnlig på følgende særlige områder og i følgende særlige tilfælde:

- demokratisering og menneskerettigheder
- forebyggelse af katastrofer eller genopbygning efter sådanne
- narkotikabekæmpelse
- miljø og naturressourcer
- udbygning af institutionerne, navnlig af den offentlige forvaltning
- pilotprojekter til fordel for særlig dårligt stillede befolkningsgrupper, navnlig i store byområder
- regionalt samarbejde og regional integration, idet der særlig lægges vægt på samarbejds- og integrationsforanstaltninger, som kan knytte fattige og forholdsvis avancerede lande sammen.

Økonomiske samarbejde

Artikel 7

Det økonomiske samarbejde, der udformes i Fællesskabets og partnerlandenes gensidige interesse, skal bidrage til udvikling af ALA-udviklingslandene ved at hjælpe dem med at styrke deres institutionelle kapacitet for at gøre miljøet mere gunstigt for investering og udvikling og med at drage størst mulig fordel af de muligheder, som foregåelsen af den internationale samhandel, herunder det europæiske indre marked, frembyder, samt ved at øge tilstedeværelsen af samtlige medlemsstaters erhvervsliv, teknologi og knowhow, navnlig i den private sektor og i de små og mellemstore virksomheder.

Det økonomiske samarbejde tager navnlig sigte på at skabe et klima af tillid ved at støtte de lande, der gennemfører makroøkonomiske politikker og strukturpolitikker, som har til formål at liberalisere samhandelen, åbne for investeringerne og fremme teknologioverførslen, bl.a. ved at beskytte intellektuel ejendomsret.

Artikel 8

Det økonomiske samarbejde finder bl.a. sted i følgende tre sektorer:

- 1) forbedring af det videnskabelige og teknologiske potentiel og generelt af den økonomiske, sociale og kulturelle baggrund via uddannelsestiltag og overførsel af knowhow. Det videnskabelige og teknologiske samarbejde, bl.a. inden for højteknologiprogrammet, kan også nyde godt af gennemførelsen af det flerårige rammeprogram på forskningsområdet og af bestemmelserne i Traktatens artikel 130 N. Det økonomiske samarbejde henvender sig især til ledere, økonomiske beslutningstagere og undervisere og omfatter alle økonomiske, faglige og videnskabelige områder, herunder energi, industri- og byøkologi og serviceteknologi; samarbejdet bør fremme forbindelserne mellem de to parter forskningsinstitutter og -centre, og der bør tages hensyn til deres evne til hurtigt at tilegne sig knowhow og moderne teknologi med henblik på at udbrede kendskabet hertil i modtagerlandet;
- 2) forbedring af den institutionelle struktur med henblik på at gøre det økonomiske, lovgivningsmæssige og sociale miljø mere udviklingsfremmende, ledsaget af en intensivering af dialogen med partnerne;
- 3) støtte til virksomheder, bl.a. i form af salgsmæssig fremstød, uddannelsestiltag og faglig bistand, etablering af kontakter mellem virksomheder og foranstaltninger, der fremmer deres indbyrdes samarbejde.

Det regionale samarbejde skal betragtes som en vigtig del af det økonomiske samarbejde, især på følgende områder:

- samarbejde om industriøkologi
- samhandel inden for regionerne
- regionale institutioner for økonomisk integration
- regionalpolitik
- kommunikation, herunder telekommunikation
- forskning og uddannelse
- samarbejde på energiområdet
- industrielt samarbejde.

Gennemførelsesbestemmelser

Artikel 9

Den finansielle og faglige bistand og udgifterne til det økonomiske samarbejde tager som hovedregel form af

gavebistand, der finansieres over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Hver gang, det er muligt, foretages der en vejledende femårig programmering for hvert mål, land eller i givet fald region.

Der tilstræbes samfinansiering med medlemsstaterne eller andre donorer gennem øget koordinering. Bistandens karakter af EF-bistand skal opretholdes.

Artikel 10

1. Fællesskabets finansiering af den bistand, der er omhandlet i artikel 9, dækker en første periode på fem år (1991-1995).

2. De finansielle midler fra Fællesskabet, som skønnes nødvendige til iværksættelsen af denne bistand, udgør 2 750 mio. ECU, hvoraf 10 % skal bruges til miljøet og navnlig beskyttelsen af tropeskovene. Der skal afsættes 1 069,8 mio. ECU for perioden 1991-1992 inden for de finansielle overslag for 1988-1992.

For perioden 1993-1995 skal beløbet findes inden for Fællesskabets gældende finansielle rammer.

3. Budgetmyndigheden bestemmer, hvilke bevillinger der skal være disponible for hvert regnskabsår, under hensyn til principperne om en forsvarlig forvaltning som omhandlet i artikel 2 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers budget.

4. For resten af den periode, der er omfattet af denne forordning, fastlægges bistandsbeløbet efter de gældende procedurer.

Artikel 11

Den finansielle og faglige bistand kan dække samtlige valutaomkostninger og lokale udgifter i forbindelse med gennemførelse af projekter og programmer, herunder om nødvendigt integrerede programmer og sektorbestemte projekter.

Bl.a. kan vedligeholdelses- og driftsudgifter dækkes, når det drejer sig om økonomiske samarbejdsforanstaltninger, uddannelses- og forskningsprogrammer samt udviklingsprojekter og -programmer. Udgifterne kan dog, med undtagelse af uddannelses- og forskningsprogrammer, kun dækkes i startfasen og i gradvis aftagende omfang.

Der skal systematisk tilstræbes navnlig finansiell deltagelse fra parternes side (lande, lokalsamfund, virksomheder, individuelle modtagere) i den udstrækning, de har mulighed herfor, samt under hensyntagen til den enkelte foranstaltnings art.

Der kan ikke ydes fællesskabsbistand til betaling af skatter, told og afgifter samt køb af jordarealer.

Udgifter til analyser og ekspertundersøgelser på kort og lang sigt, der har til formål, at bistå modtagerne og Kommissionen med fastlæggelsen af den overordnede politik, planlægningen og gennemførelsen af foranstaltninger samt kontrol og evalueringsarbejdet, dækkes normalt af fællesskabsmidlerne, enten som led i finansieringen af individuelle foranstaltninger eller separat.

Artikel 12

1. En del af den finansielle og faglige bistand og af det økonomiske samarbejde forbeholdes foranstaltninger til imødegåelse af særlige begivenheder, navnlig projekter til fremme af genopbygning efter katastrofer og til gennemførelse af uforudsete prioriteringer, især i lande, hvor overholdelsen af menneskerettighederne eller andre politiske forhold ikke tidligere gjorde det muligt at yde fællesskabsbistand. Højest 15 % må anvendes til dette formål, når budgetmyndigheden standser de årlige bevillinger.

2. Ethvert ikke tildelt beløb svarende til 15 % af de årlige bevillinger frigøres den 31. juli samme år for at blive anvendt til andre formål.

Artikel 13

Alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne kan deltage i udbud, licitationer, aftaler og kontrakter på lige vilkår.

For den finansielle og faglige bistands vedkommende udvides denne deltagelse i almindelighed til modtagerstaten og kan i individuelle tilfælde også udvides til andre udviklingslande.

I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan der tillades anden oprindelse for særlige komponenters vedkommende.

Artikel 14

Projekter og programmer, som omfatter ydelse af bistand, der indebærer udgifter for Fællesskabet på mere end 1 mio. ECU samt væsentlige ændringer og eventuelle overskridelser af godkendte projekter og programmer, på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb vedtages efter fremgangsmåden i artikel 15, stk. 3.

Efter samme fremgangsmåde vedtages de retsakter, der er nødvendige for:

- at fastsætte de vejledende flerårige retningslinjer for de vigtigste partnerlande
- at fastlægge samarbejdets interventionsområder inden for de enkelte temaer eller sektorer.

Artikel 15

1. Kommissionen varetager forvaltningen af den finansielle og faglige bistand og af det økonomiske samarbejde.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemninger.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter en måned ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

4. Kommissionen meddeler regelmæssigt og mindst en gang om året medlemsstaterne de oplysninger, den er i besiddelse af, vedrørende de sektorer, projekter og aktioner, som den har kendskab til, og som vil kunne støttes i henhold til denne forordning.

5. Endelig sker der ligeledes i udvalget gennem udveksling af oplysninger en samordning mellem Fællesskabets samarbejdsaktioner og de aktioner, der gennemføres bilateralt af medlemsstaterne.

Artikel 16

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning. I rapporten oplyses om resultaterne af budgettets gennemførelse med hensyn til forpligtelser og betalinger samt om de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb. Denne rapport skal så vidt muligt indeholde

oplysninger om de midler, der er anvendt på nationalt plan i samme regnskabsår. Den skal endvidere indeholde præcise og detaljerede oplysninger (pr. virksomhed, nationalitet, osv.) om de licitationer, der er afholdt med henblik på iværksættelsen af projekter og programmer.

Endvidere forelægger Kommissionen ved hver femårig periodes afslutning en samlet rapport med resultaterne af den løbende evaluering for at belyse ikke blot vilkårene for gennemførelse af projekterne og programmerne, men

også det hensigtsmæssige i at opretholde eller ændre retningslinjerne for bistanden.

Artikel 17

1. Forordning (EØF) nr. 442/81 ophæves.
2. Alle henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1992.

På Rådets vegne

Vitor MARTINS

Formand
